

COMUNITAT CRISTIANA

Infants, joves i grans
a Montserrat
el dia de la Romeria

(Foto: J. Dantf)

Crònica familiar

Escriure aquestes ratlles em fa pensar en una crònica de família: quantes pàgines repetides! i, alhora, quanta vida! quants íntims moments que s'escapen a tot control de la crònica!... és bonic que sigui així, perquè només així, podem dir amb propietat que la parròquia és una comunitat, o si voleu, una família.

Moments espígotats

Destaquem, doncs, alguns d'aquests moments que no són pas els únics importants, però que per alguna raó sobresurten del ritme habitual de la vida de cada dia:

El dia 22 d'octubre vam celebrar el darrer Consell Parroquial: Es va aprovar el projecte de pastoral infantil i juvenil; es va endegar la Romeria a Montserrat; es va parlar de la conveniència o no d'un rector que dormi a la Casa rectoral i per unanimitat menys un es va acordar seguir tal com fins al moment present sense introduir plantejaments nous que podrien perturbar greument el present equilibri pastoral i la presència dels actuals agents últims; es parlà del Casal.

El Casal

La conversa sobre el Casal va continuar en reunions fetes expressament: Ara més estimat i conegut, ara en crisi latent... adés enaltit, adés preterit... el Casal va acomplint una missió d'aplec i aixopluc de tantes i tantes iniciatives que aquí niuen i creixen, o que d'aquí s'obliden i emprenen el vol... tant se val! El Casal és una realitat viva i com tot el que té vida sofreix les batzegades dels temps i segueix donant vida...

Pastoral infantil i de joves

Sobre la pastoral infantil i juvenil cal dir que des del curs de preparació per començar a combregar, passant pels quatre cursos següents de catequesi, amb l'interval d'un curs de reflexió cristiana, entroncat amb les tres etapes del Moviment de Joves Cristians al Vallès, i finalitzant amb grups de joves de revisió de vida: queda atesa l'educació i la solidaritat cristiana a la nostra parròquia des dels set fins als vint anys sense interrupció: Donc -ne gràcies a Déu bo i confiant-li la nostra acció i el nostre esforç.

El dia 23 de novembre serà un dia de grata memòria per tots els santaeulaliencs i lliçanencs que hem celebrat el Centenari del Patronatge de la Mare de Déu de Montserrat amb una romeria al santuari marià que tan estretament ha viscut i viu la vida del nostre Poble Català.

Romeria a Montserrat

Ens vam llevar amb un dia tapat i humit per la boira baixa que tot ho difuminava i entristia... quan en sortir de la basílica, després de la Missa Conventual, vam veure la lluisor del sol no ens en sabíem avenir: el dia va ser d'allò més bó, Montserrat era ple de gent, però sense el brogit de forasters desorientats i extravagants: la tardor convida al retrobament familiar i un dia tardoral ens vam trobar a Montserrat com en família.

El contacte amb els monjos va ser planer, no només pel tracte habitual en ells, sinó perquè ens van obrir les portes de la història del santuari i de la seva vida monàstica per tal de compartir plegats el goig de la nostra herència cristiana, autèntic do de Déu.

A l'ofertori de la missa uns vailers van fer ofrena del que prèviament havíem recollit 28.800 pessetes de les quals un terç —tal com havíem anunciat—, eren destinades al Santuari i els altres dos terços eren destinats a ajudar els pobres del Tercer Món.

L'ofrena dins de la missa va ser feta amb aquestes paraules:

«Amb motiu del Centenari del Patronatge de la Mare de Déu de Montserrat sobre Catalunya: Les parròquies de Santa Eulàlia de Ronçana i Sant Julia de Lliçà d'Amunt hem pujat en pelegrinatge a la Santa Muntanya, i fem aquesta ofrena com a signe de comunió amb la comunitat de monjos, amb els pobres, i amb tot el que significa el Santuari Marià de Montserrat.»

En autocar vam ser 75 romeus de Lliçà i 106 de Santa Eulàlia (total tres autocars) i en cotxes particulars: 4 de Lliçà i 41 de Santa Eulàlia. Més 17 esforçats pelegrins de Santa Eulàlia que hi anaren a peu.